

РЕШЕНИЕ

№ 6997

гр. София, 13.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Петя Стоилова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **6476** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 27.05.2013 г., постановено по н.а.х.дело №11686/2012 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 107-ми състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 1658/2011 г. на началника на Митница Столична, с което на жалбоподателя П. Д. С., е наложено административно наказание на основание чл. 128, ал. 2 от ЗАДС и чл. 53 от ЗАНН- „глоба” в размер на 1000 /хиляда/ лв. за извършено административно нарушение по чл. 123, ал. 1 от ЗАДС.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган /АНО/. Наведените в жалбата касационни основания са за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на закона -чл.348, ал.1, т.2 и т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН, аргументирани в жалбата.

Ответникът не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В НП е посочено, че е издадено на 23.01.2011 г. за извършено на 17.05.2011 г., за което е съставен АУАН №1322 от 16.08.2011 г. След като обаче НП е съобщено едва на 05.06.2012 г., не може да се формира еднозначен извод дали се касае за очевидна техническа /фактическа/ грешка или НП е било съставено след изтичането на 6-месечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН, спазването на който е абсолютна процесуална предпоставка за законосъобразното издаване на НП. Още повече че в административнонаказателната преписка, приета от СРС, първото изпратено до П. Д. С. писмо за съобщаване на НП е изведено с рег. №П94-0141/11 на 15.03.2012 г., т.е. след изтичането 6-месечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН от съставянето на АУАН. Този извод на съда не може да бъде разколебан от представеното пред касационната инстанция извлечение от Главна книга за 2011 г. Видно от същото в графите: „№ на акта, дата, актосъставител” и „Дата на издаване на наказателно постановление” не е спазвана хронология на записванията- изброяване на събитията в тяхната последователност по време: В първата графа след/под АУАН №1386/18.08.2011 г. е записан АУАН №1322/16.08.2011 г., а под него- АУАН №1303/30.01.2010 г. и т.н. Във втората графа: Под НП издадено на 24.01.2012 г. е вписано НП, издадена на 23.01.2012 г., а под него НП, издадено на 09.01.2012 г. и т.н. При неспазване на хронологията от събития възниква обосновано съмнение за възможното антидатиране при осъществяване на записванията. Това, ценено с наличните данни за първото изпратено на писмо за съобщаване на НП обуславят същия извод, направен и от СРС-за липса на възможност за еднозначен извод за датата на съставяне на НП. Само на това основание, НП е подлежало на отмяна. Затова ирелевантно за изхода на спора е дали е налице основание за прилагане на разпоредбата за маловажен случай на нарушение-чл.28 от ЗАНН, а и изложените в тази насока съображения от въззивната инстанция са само за пълнота на мотивите към решението му.

С оглед горе изложеното, законосъобразното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.05.2013 г., постановено по н.а.х.дело №11686/2012 г. по описа на Софийски районен съд

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :